

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **EUC a. s.**, se sídlem Praha 6, Evropská 859/115, zastoupené Mgr. Radkem Buršíkem, advokátem se sídlem Praha 4, Hvězdova 1734/2c, proti žalovanému **Generálnímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Praha 1, Lazarská 15/7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021, č. j. 15 Af 10/2019-48, o žádosti stěžovatelky o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku,

takto:

Žádost žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku **s e z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhala zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021, č. j. 15 Af 10/2019-48, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2018, č. j. 48882/18/7500-30470-050620. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2021, č. j. 3 Afs 61/2021-40, bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, neboť stěžovatelka i přes výzvu kasačního soudu nezaplatila soudní poplatek za řízení ani v dodatečně stanovené lhůtě. Toto usnesení nabylo právní moci dne 27. 4. 2021.

[2] Soudní poplatek uhrazený stěžovatelkou byl na bankovní účet Nejvyššího správního soudu připsán dne 7. 4. 2021 (viz záznam o složení na č. l. 25 soudního spisu), tedy až po marném uplynutí dodatečné lhůty k jeho zaplacení. Tuto skutečnost Nejvyšší správní soud při rozhodování o zastavení řízení reflektoval a v odůvodnění svého usnesení stěžovatelce vysvětlil, že šlo o platbu opožděnou, na kterou není možné brát zřetel.

[3] Podáním ze dne 27. 4. 2021 požádala stěžovatelka o prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku s odkazem na § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se

soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu, který stanoví, že *zmeškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje. O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm.* Žádost odůvodnila tím, že k prodlení s platbou došlo z důvodu administrativního pochybení, které bylo důsledkem organizačních změn v administrativním oddělení zástupce stěžovatelky, které má na starosti vyřizování plateb, v kombinaci s omezeními, vyplývajícími z mimořádných opatření přijatých v souvislosti s pandemií Covid – 19 (omezení možného počtu pracovníků v kanceláři, nutnost testování, omezení pohybu atd.). Zástupce stěžovatelky dal příkaz k úhradě soudního poplatku v poslední den lhůty stanovené soudem (6. 4. 2021), přičemž měl být pracovníci 3. soudního oddělení telefonicky ujištěni, že v takovém případě k zastavení řízení nedojde.

[4] Po posouzení skutečností uvedených v žádosti stěžovatelky dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvody pro prominutí zmeškání lhůty nejsou dány. Je tomu tak především proto, že stěžovatelka ve své žádosti žádné relevantní důvody nepředestřela. Ve svém podání nikterak neobjasňuje, co jí bránilo splnit svoji zákonnou povinnost a zaplatit soudní poplatek společně s podáním kasační stížnosti, stejně tak neuvádí žádné závažné důvody ani v souvislosti se lhůtou dodatečně poskytnutou soudem. Za *vážný důvod* pro prominutí zmeškání lhůty by jistě bylo možno považovat situaci, kdyby například zástupce stěžovatelky sám onemocněl nemocí Covid – 19, či kdyby tato nemoc postihla pracovníky jeho kanceláře, eventuálně též tehdy, pokud by se museli všichni podrobit karanténním opatřením. Nic takového však stěžovatelka netvrdí. Organizační změny v kanceláři a dokonce přiznané administrativní pochybení pak takovým důvodem z povahy věci být nemohou; pokud jde o omezení vyplývající z přijatých opatření, která stěžovatelka uvádí, ta jsou dlouhodobá a zástupce stěžovatelky měl dostatek času se na ně adaptovat. Kasační stížnost samotnou ostatně podal bez problémů včas, jen soudní poplatek (splatný již s podáním návrhu) z blíže nezjištěné příčiny společně s podáním návrhu nezaplatil.

[5] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud žádost stěžovatelky o prominutí lhůty k zaplacení soudního poplatku zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2021

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu